

از کارگاه چوب تا

کلاس زمین‌شناسی

سال تحصیلی ۸۷ - ۱۳۸۶ سرگروه زمین‌شناسی استان بودم. در یکی از بازدیدها با مهندس صادق احمدی آشنا شدم و ایشان اطلاعاتی در مورد رشته تحصیلی خودشان و کارگاه محل کارشان در اختیارم قرار داد. آقای احمدی مسئول کارگاه صنایع چوب «هنرستان امام خمینی(ره)» بود و مطالبشان برایم بسیار مفید بودند.

پس از این ملاقات به فکر افتادم از ایشان برای تهیه تعدادی «جعبه سنگ» برای نگهداری نمونه‌های سنگ و کانی کتاب درسی سال سوم رشته علوم تجربی کمک بگیرم. ایده‌ام را با ایشان مطرح کردم و راهنمایی خواستم. در ضمن در آن موقع بودجه‌ای برای تهیه جعبه‌سنگ‌ها در اختیارم نبود. مهندس احمدی با متانت و صبوری درخواستم را شنید و سپس گفت: «با مدیر هنرستان مطرح می‌کنم و به شما اطلاع می‌دهم».

مهندس صابری، مدیر وقت هنرستان، با لطف فراوان، پیشنهاد تهیه جعبه سنگ را پذیرفته بود و این خبر خوش را مهندس مکانیکی، معاون هنرستان، در تماس تلفنی به من اعلام کرد. قرار جلسه‌ای حضوری را با مهندس احمدی گذاشتم و در مورد اندازه‌های جعبه‌ها و فضاهای لازم و طراحی با ایشان هماهنگی‌های لازم را انجام دادم.

در آن سال‌ها آزمایشگاه‌های مدرسه‌های استانمان فاقد نمونه‌های لازم برای تدریس کتاب سوم بودند و یا نمونه‌های موجود بدون نام‌گذاری و گاه قابل شناسایی نبودند. لذا وجود جعبه‌سنگ‌هایی با نمونه‌های مطرح‌شده در کتاب درسی برای تدریس بسیار ضروری به نظر می‌رسید. مهندس احمدی در کارگاه چوب هنرستان امام خمینی به کمک دانش‌آموزان این رشته از ضایعات چوب‌های کارگاه شروع به ساخت جعبه کردند که نویدبخش اتفاق بسیار خوبی بود.

تا آماده شدن جعبه‌ها و براساس مشورت با خانم سمیعی که در آن سال عضو گروه زمین‌شناسی استان بودند، تصمیم گرفتیم برای تهیه نمونه به «معدن قلعه‌زری» برویم و از نمونه‌های آنجا برای تجهیز جعبه‌ها استفاده کنیم. هماهنگی با مسئولان معدن

قلعه زری که اطراف بیرجند قرار دارد، انجام شد و همراه با ایشان با ماشین شخصی‌شان به معدن رفتیم و براساس برآورد، به تعداد لازم از نمونه‌ها تهیه کردیم. پس از آن برای مصرفی نمونه‌های موجود در جعبه‌ها دفترچه راهنما تهیه و به تعداد لازم تکثیر شد.

روز تحویل گرفتن جعبه‌سنگ‌ها بسیار خاطره‌انگیز بود. اتفاق آموزشی خوبی رقم می‌خورد تا دبیران هنگام تدریس کتاب زمین‌شناسی سوم علوم تجربی، با داشتن این جعبه، نمونه‌ها را به رؤیت دانش‌آموزان برسانند و سپس ویژگی‌های آن‌ها را بیان کنند. بدین ترتیب تدریس این درس، خصوصاً فصل کانی‌ها، بسیار دل‌پذیر و ماندگارتر می‌شد.

شکستن نمونه‌ها و چیدن جعبه‌سنگ‌ها هم با اینکه زحمت فراوان داشت، خالی از لطف نبود. تهیه تعدادی برای نمونه‌ها و قرار دادن آن‌ها در جایگاهشان در جعبه نیز به لطف خانم سمیعی با دقت تمام انجام شد. بعد از آماده شدن همه جعبه‌ها آن‌ها را برای مناطق استانمان فرستادیم و حتی یک جعبه را نیز به دبیرخانه راهبری زمین‌شناسی مستقر در شهر کرد ارسال کردیم تا در جریان انجام این فعالیت قرار گیرند.

باز خورد این ایده از طرف دبیران و دانش‌آموزان بسیار مثبت بود و به لطف خداوند، گامی در تدریس درس زمین‌شناسی برداشته بودیم. در پایان لازم می‌دانم از آقایان صابری، مکانیکی، احمدی و هنرستان کاردانش امام خمینی بیرجند و خانم سمیعی، قدردانی و تشکر کنم. بدین ترتیب، با ضایعات بی‌مصرف در کارگاه چوب یک هنرستان فنی‌وحرفه‌ای، برای رشته علوم تجربی ابزار آموزشی ساخته شد.